

Kamil

Kamil je úplně obyčejný člověk. A jako každý obyčejný člověk je ješitný, zbabělý, sobecký a smrtelně závislý na životě. Není nijak vyloženě zlý, dokonce se dá říct, že je mu vlastní běžná, někdo by řekl „stádní“ morálka. Nekomplikuje si život nějakým přemýšlením, jednoduše směřuje ke svému cíli, jímž jsou opět běžné hodnoty jako život, klid, absence nepříjemností. V podstatě by vlastně jednal „slušně“, když už byl donucen k interakci s jinými lidmi.

Na Kamilovi by mělo být patrné, jak moc si přeje, aby se všechno, co se mu děje, dělo někomu jinému.

Ďábel

Ďábel na sebe nyní vzal podobu jakéhosi administrativního činitele. Stále má po ruce množství dokumentů, složek, propisek a tužek, zastrkaných všude po kapsách. S Kamilem jedná s arogantní úslužností typickou pro všechny úředníky. Jeho evidentním zájmem je roztáčet kola byrokracie a mít vyplněné všechny tabulky.

Pod tím vším to ale stále je ten klasický miltonovský ďábel, zlomyslný, ironický a prochnutý nejhlubším opovržením vůči lidské rase.

Filosofové

Filosofové jsou banda profesionálních pošuků. Snad jako by si ani neuvědomovali, že jsou v pekle, stále mají potřebu rýpat, vrtošit, komentovat, předělávat a především nesouhlasit. Působí dojmem stáda splašených ovcí. Rychlost, s jakou před jejich požadavky ďábel rezignoval, dává tušit, že pohromadě jsou podstatně horší, než on sám.

Reál

První z duchů je Reál, duch realismu. Reál je náboženský fanatik sloužící entitě jménem Velký Šizuňk, kterou ve hře představuje loutka (ideálně nějaký burtonovský pochmurný plyšák), jíž si stále nosí s sebou. Reál je dogmatik silně věřící v jedinou, leckdy velmi absurdní pravdu, o níž nehodlá s nikým diskutovat.

Šizuňka uctívá neustále, měl by mít i nějakou charakteristickou chuť, která ke kultu náleží. Mluví v prorockém či věšteckém opojení.

Naturál

Druhý z duchů je Naturál, duch naturalismu. Je to požítkář a hedonista (v populárním slova smyslu), pokusitel agitující za tělesné prožitky. Chová se jako zkušený svůdce, ovšem po většinu času je mu jedno, koho svádí. Má zženštilá gesta a velmi rád předvádí své tělo. Ačkoliv je přitahován vším, nejvíc jej to ke Kamilovu zděšení táhne právě k němu. Hovoří poeticky až zpěvně, vychutnává si každé slovo. Pohybuje se klidně a ladně s důrazem na efekt.

Pragmál

Pragmál je duch utilitarismu, nebo alespoň jeho nejčastější dezinterpretace. Je to ztělesněné sobectví, které pro každý čin potřebuje dobrý důvod. Je to nejvychytralejší ze

všech duchů, d'áblův advokát, v jehož podání sebevětší špatnost působí jako služba většímu dobru.

Inteligentní, sebejistý, v kontrastu s ostatními duchy civilní, strohý, ale rázný, praktický. Mluví i chodí co nejnornálněji, je standardně oblečen. Ovšem když přijde na „obchod“, je z něj ten nejneodolatelnější a nejsladší prodejce, tj. tváří se a chová vstřícně, přátelsky, vesele.

Reláty

Reláty jsou sourozenečtí duchové relativismu. Zatímco jedna je oblečená bíle, druhá je celá v černém. Lépe – jedna je černobílá, druhá bíločerná, protože mohou obě zastávat tutéž tezi, pokud ovšem každá z nich zastává tezi opačnou (viz konec části IV. 2). Na rozdíl od ostatních duchů se nesnaží Kamila pohnout k nějakému chování, jsou to jen našeptávačky, které vyjadřují svůj, většinou zcela opačný, názor. Jsou jako rozhádané sestry, které se ve svých gestech vždy liší.